

UDSKRIFT
af
DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

D O M

afsagt den 25. februar 2013 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Chr. Bache, Henrik Estrup og Hanne Aagaard) i ankesag

V.L. B-0647-12

A

og

B

mod

Patientskadeankenævnet

(Kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo, København)

Retten i Århus har den 15. februar 2012 afsagt dom i 1. instans (BS 4-1544/2011).

Påstande

For landsretten har appellanterne, A og B, gentaget deres påstande for byretten.

A og B har subsidiært nedlagt påstand om, at indstævnte, Patientskadeankenævnet, skal anerkende, at de hver er berettiget til en godtgørelse på 100.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26 a, subsidiært et mindre beløb, med procesrenter fra sagens anlæg.

Patientskadeankenævnet har påstået dommen stadfæstet.

A og **B** har også for landsretten haft fri proces.

Forklaringer

A har supplerende forklaret, at hun opholdt sig i sit hjem på **Z**, da hun omkring kl. 2 om natten blev ringet op af en sygeplejerske fra **X**. Sygeplejersken sagde, at **C** var blevet indlagt, at det var meget alvorligt, og at hun skulle komme med det samme. Hun spurgte, hvad der var sket, men det vidste sygeplejersken ikke. Hun og hendes mand og hendes datter **D** ankom til sygehuset kl. 6 om morgenen. De blev vist ind i et rum, hvor **B's** kone **E** befandt sig. De fik at vide, at lægerne var i gang med at behandle **C**, og at man ikke kunne sige mere nu. Det blev ikke oplyst, at **C** havde haft hjertestop og var blevet genoplivet. Omkring kl. 8 kom en læge og en sygeplejerske til stede. **B** var på det tidspunkt ankommet. Lægen sagde, at **C** var blevet fundet livløs på gangen på skadestuen. Det var stor set alt, hvad lægen vidste. Lægen fortalte også, at **C** havde haft hjertestop, men han vidste ikke noget om baggrunden herfor. Så vidt hun ved, havde lægen ikke noget journalmateriale med. Lægen sagde, at han godt kunne forstå, at de syntes, at det lød mærkeligt, at **C** var blevet fundet på denne måde. Lægen sagde ikke noget om **C's** prognose. De fik derefter lov til at komme ind at se **C**. Han lå i en køleseng og var tilsluttet forskellige slanger. Der stod permanent en sygeplejerske ved hans side og medicinerede ham. Der blev ikke på det tidspunkt sagt noget om organskader. Senere kunne hun imidlertid se, at der var blod i urinen, og hun fik da at vide, at det var tegn på begyndende organsvigt. Lægerne kunne fortsat ikke sige noget om årsagen til hjertestoppet. **B** gik ud for at ringe til **C's** kammerater for at prøve at finde ud af, hvad der var sket, og han kom efter et stykke tid tilbage og fortalte, at han havde fået at vide, at der kunne være tale om narkotika. Hun og **B** spurgte lægerne, om de havde tænkt på det. Det havde lægerne ikke, men de tog nu en blodprøve med henblik på analyse, men analysesvaret kunne først foreligge efter en uge. De fik at vide, at der var risiko for, at **C** ville få et nyt hjertestop, og at det ville være voldsomt at overvære. Hun spurgte, om man ikke kunne lave en ct-scanning, men fik at vide, at **C** var for svag hertil. Omkring kl. 11 kom overlægen imidlertid og sagde, at de havde besluttet at tage chancen og alligevel lade **C** ct-scane. Efter et stykke tid kom overlægen tilbage og sagde, at ct-scanningen havde vist, at **C** havde en hjerneskade der var uforenelig med overlevelse, og at der dermed ikke var noget at gøre. Hun og **B** besluttede at samle familien, og da familien var samlet, og

de havde taget afsked, blev respiratoren slukket, og C døde.

B har supplerende forklaret, at han er enig i A's gengivelse af forløbet på sygehuset. Da han ankom til sygehuset ved 8 tiden om morgenen, oplyste en læge ved navn F, at "de fandt ham" og uddybede det med, at C var blevet fundet livløs på gangen på skadestuen. Lægen havde ikke andre informationer om, hvad der var sket. Da han og A kom ind på stuen, så de C ligge i kølepose med slanger. Han besluttede at køre hjem for at finde nogle telefonnumre, så han kunne ringe til C's kammerater for at få at vide, hvad der var sket. Han fik af en af C's kammerater at vide, at han havde givet C noget stof, som han da troede var amfetamin, men som havde vist sig at være heroin. Han ringede til sygehuset i håb om, at denne oplysning kunne bidrage til at redde C. Da han kom tilbage til sygehuset, viste en hjernescanning imidlertid, at C havde massivt organsvigt, og at der ikke var noget at gøre. Han og A besluttede derfor at samle familien, og da de alle var samlet omkring sengen, blev respiratoren slukket, hvorefter C døde omkring kl.14.30. Det møde kl. 8 om morgenen, som han forklarede om under behandlingen af den første sag for byretten, var ikke det møde den 24. september 2005, hvor C fortsat var i live, som han har forklaret om i dag, men et møde, der fandt sted et par dage senere.

Procedure

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten.

A og B har yderligere gjort gældende, at det følger af Højesterets dom af 28. december 2012 i sag 92/2011, at der skal foretages en konkret vurdering i forhold til hospitalsvæsenets standard. Der skal endvidere lægges vægt på, at A og B i modsætning til, hvad byretten i sine præmisser har anført, var til stede under behandlingen af C på X og overværede dødsfaldet, ligesom der skal lægges vægt på, at det er særligt krænkende, at nogen har forsøgt at dække over, hvad der er sket, idet det i skadejournalen var anført, at C på et tidspunkt havde været ved bevidsthed og oplyst sit navn og cpr. nr., hvilket ubestridt ikke er rigtigt.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltræder landsretten, at betingelserne for tilkendelse af godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a ikke er opfyldt.

Det, der er gjort gældende for landsretten, kan således ikke føre til et andet resultat, herunder at A og B, efter at de ansvarspådragende forhold i ambulancen og på skadestuen var sket, var til stede, da C blev behandlet og senere døde på X.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal statskassen betale sagsomkostninger for landsretten til Patientskadeankenævnet med 30.000 kr. Beløbet omfatter udgifter til advokatbistand og indeholder moms, da Patientskadeankenævnet ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens værdi og omfang.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten til Patientskadeankenævnet med 30.000 kr.

Chr. Bache

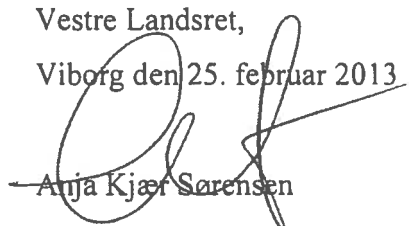
Henrik Estrup

Hanne Aagaard

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,
Viborg den 25. februar 2013.

Anja Kjær Sørensen
stedsfortræder